

له ځای بندرانات تاگوره وه ... له عهره بییه وه : نهژاد عزیز سورمه

گډرانیه کم

ئوه گډرانیه کمه ،
مسیقای به دهوری تډا ده خولته وه ځایه !
وهك باوېشی خښه ویستی به سزم .
گډرانیه کم وهك ماچی لږ ازیوون
له هه نیټه ده سو . .
که به تهنه ، له تهنیشتت داده نیش . .
که له ناوه استی قهره بالغیشیدای ،
به گوټدا ده چرپنه . .
به دووره پهرنیزیت ده وړه ده دا . .
گډرانیه کم به خونه کانت ده بنه دوو با
دټ ده گوازنه وه لږواری نادیارۍ . .
وهك ئه ستړه دی دسزبان لږ د له ئاسمان
که شهوی ده یجوورت له ځای دا ده به ،
گډرانیه کم له گلننه چاوه کانت داده نیش و
نیگا به جهوه ری شته کان هه ده گر . .
کات ده نگیشم له مهرگدا ئه قره ده گر ،
گډرانیه کم له دای زیندووته وه ده ئاخځ . .

مندا ځای فریشته

ځایه !
لږ گه ځای زیانت وهك مه شخه ځای وناهی به ت
پاك ، به شنه ژان و به ده نگ شادومانیا بکا
ئووان له تماح و ئیره ییدا دځایه قن . .
وشه کانیان وهك چه قای شاراوه
تینووی خو نن . .
به ځایه !
به له ناوه استی دمه م نه کانیان بوسته
لږ گه ځای چاوه گه شه کانت له سهریان به !
وهك سږاوې لږ بورده یی ئو واره ی
دوای کښشی ځای ژانه . .

لـيان گه سيمات ببينن هه !
 بهو چهشنه له ماناي شتهكان دهگن .
 لـيان گه خـشيان بوـي و
 يهكتريان خـش بوـي ..
 وهره جـگات له باوهشي بـسنووريدا بکهوه هه !
 دـت وهختي بـژهـهـا تن بکهوه
 بـند وهـك گوـك دهپشکو
 له خـرئواو بوونيشدا سهردانهوهـنه ..

لهسهرخـ دـهـکهـم

با وهختي جودايي دـگـير بـ
 بـ مـده بـته مردنـکـي بـ ديماهي !
 با خـشـهـويستی ،
 بهـرهـو يادگارـان سهـو لـ دا و
 ئـش و ئازار بـنه ستران ..
 با بنميچ بگاته ئاسمان ..
 بـ وـکها تنهوهي باـهـکان له دهوري هـلـلانـهـدا ..
 با دوا بهرکهوتي دهستهکانت
 وهـك گوـي شهـو تهـنـك بـ ..
 بوهسته ئهي کـ تايي سهرسوـهـان !
 چرکه يهـك ..
 له بـدهنگي دوا وشهـدا يادت بـتهـوه
 من بـت دادهـنوـمهـوه و
 چرام هـهـدهـگرم ،
 بـگات بـ ووناـك بکهـمهـوه .

چرا بـچـي کوژا يهـوه ؟

چرا بـچـي کوژا يهـوه ؟
 چرا بـيه کوژا يهـوه ،
 باـتـوکـهـمم تـوهـرگرت
 دوور بـ له با
 چرا بـيه کوژا يهـوه ..

گوـ بـ سيس بوو؟
 ها تم به ئهـفينـکـي نيگهـرانـهـوه
 به دـمهـوهـم نووساـند
 بـيه سيس بوو ..

ټووبار بډچي وشکي کرد؟
به ربه ست ټکم له پښه هه ټنا
تا به ته نه بډخ ټم بډ
بډيه ټووبار وشک بوو..

ژني پډژهن بډچي پسا؟
هه و ټمدا ټاواز ټکي پډ بژه نم
به رزتر له خي ، له تواناي ،
بډيه ژني پډژهن پسا..

من ناس ټمه وه

من تينووي
شته دووره به دينه ها تووه کا نم ..
ټټحم هه ټپه يه تي
به س ټزه بډگرتني مه ودای تاريک
ټاي ، ټهي ترسي دووري ټه وديو ټاس!
ههي ههي له بانگي به ټشي
له (نه) دا هه ټقوو ټاو!
من له بيرم ده چډ
هه ميشه له بيرم ده چډ با ټم پډوه نين بډم و
هه ميشه گير ټدهي ټم شو ټنم
من به قه د شه وقه وه مردووم
بډدار...
من غه ريبم
له خاک ټکي عه جيبدا!

ټاي دنيا!

ټاي دنيا!
ټگوي ټخي ټت چني و
به د ټمه وه ت نووسا ند
د ټکي ټټاچوو ..
که ټټژ به ره و ټاوا بوون چوو ،
تاريکي کشا ..
گو ټم له گډشه يه ک دا نا
ل ټشي د ټکه کهي ه ټشتا ما بوو
ټاي دنيا!
گو ټگه نجويه تي و بډنت ده دا تډ
به ټام وه ختي گو ټوه چني

که من چاوه رۆم ده کرد، له دهستم چوو و
له شهوی ده یجووردا ؛
ئیدی ناتوانم گوێکم دهست کهو
له ئێشی چزووی زیاتر
که ماوه تهوه .

گلهیی

تۆم هاوێشته ده ریاو
له قووێایی تاریکیدا ،
شتی سهیر و زۆر جوانم ده رههنا ..
هه ندکیان ده تگوت زه رده خه نه یه
شهوقیان ده دایه وه ..
هه ند وهك فرمێسك ده دره وشا نه وه و
هه ند کیش ئا وهك گێنای بووک ..
که دره نگێ ئێواره بهخو به دهستکه وتهوه
گهلامه وه ما له وه ،
خه وه یسته کهم له باخچه دانیشتبوو
به ته مه ییه که وه په هی گوێی هه که شان
به شهرم و ویقاره وه
ئه وه ی اووم کردبوو
خستمه ژۆر پێی
به سووکییه وه لێی ووانی و وتی:
ئه م شته سهیرانه چین؟
نازانم سوودیان چییه !
سهرم به شهرمه وه دانه واند و
بیرم کرده وه :
" پێانه وه ماندوو نه بووم
ئه وانه شایانی تۆ نین "
به درێژایی شهو خه ریک بووم
یهك یهك له گادا فۆم دان
به یانی موسافیر ها تن
کێیان کردنه وه و
بۆ واتی دووریان بردن...

گێڕانیی شاعیر

که چه نگه کهم
له گه ئاوازی پچ پچم ده هه نا یه وه ،

تـم له وه دوور بووی تـم بگهی..
 چـن بمتوانیا یه بز انم
 ئه و سترانا نه
 له که ناری نادیاریدا
 هه پیهی تـم یا نه؟
 که نزیکم بوویه وه
 گـم را نییه کا نم
 به ئا هه نگی هه نگا وه کا نتا
 سه ما یان ده کرد
 وهك ئه وهی نه سیمی شادییه کی با
 له و یه کگرتنه دا
 به جیهان بـم اوده بـم ته وه و
 سا سا دوا ی سا
 گو له سترانی شاعیردا ده پشکون ..
 قژی بووک دهستی درـم ژ ده کا
 قوربانی دـم قبو بکا
 ئه وهی له م گهردوونه دا مه علوومه
 له گه نادیاردا
 یاری چاوشارکـم ده کهن.

ئای له یاسه مه نی سپی !

ئه و ئـم ژهم له بیر ناچـم
 یاسه مه نی سپی ئامـم زی له دهستم وهـم نا..
 خـم ر و
 ئاسمان و
 خاکی سه وزم خـم شه ویست و
 له شه وـم کی تاریکدا
 گوـم له هاژهی ووبار بوو ..
 له گه وهی ئـم گادا ئـم ژم لـم ئاوا بوو
 پایزـم کی ته نیا
 شتی وای جـم هـم شتوووه
 وهك بووکـم لـم، کراسی بووکـم نی
 له وهختی پـم کگه یشتندا
 بـم خـم شه ویسته کهی ههـم ده کا..

وهختی سه فهره دایه !
 من ده م
 له تاریکایی ه نگیه یوی
 بهره به یانی چلدا
 که باسکه کانت له سهرجدا
 بـ منا ه کت درـ اثر ده کیت ..
 له سهرمه بـ م:
 " منا ه که لـ ره نییه "
 دایه من ده م !
 ده بم به تهوژمی کزه بایـ ک و
 دـ نه واییت ده کهم ..
 که خـ ت ده شـ ی
 له ناو ئاودا شه پـ لان ده ده م و
 ماچت ده کهم و
 جارـ کی دی ماچت ده کهم ..
 له شهوی باوبـ راندا
 که باران نهرمـ که له گیا ده دا
 چپهی من ،
 له پـ خه فه که تدا ده بینـ ی
 پـ که نینم بروسکه یهـ ک
 له په نجره ی کراوه ی ژووره که تدا داده یسـ ند
 نه نوو ستبووی ،
 که پاـ که وتی
 وـ نه ی ئه ستـ ران گـ رانیت بـ ده م
 " بنوو.. دایه.. بنوو "
 له تریفه ی ماهی خه یاـ یودا
 ده خزـ مه سهرجـ ت که نوو ستوی
 له سهر سنگت پاـ ده کهوم
 ده بم به خه ون و
 له زـ وانی پـ ووه نهختـ کراوه کانتا
 ده خزـ مه ناو قووـ ایی نوو ستنت ..
 که له خه وـ اده بی و
 به ترسه وه سه یری ده وروبهرت ده که ی
 له تاریکیدا
 وـ نه ی په پووله یـ ونا هیدار
 ده فـ م ده چمه دهره وه
 له ئاهه نگی جـ ژنی مه زنیی دایکیش

کوہ کہم جہستہ مہ . . . حمہ . . .

تاگوور له قښاغلي دوايي ژيانيدا ونهكشيكي كارامه يشي لـ
 دەرچوو (له تهميني شصت سايدا) و له ژماره يهك پيشه نگاشدا
 تابلوگاني نمايش كردن، تاگوور كه دهچته نينگلستان، له گه
 برادرهكي پكده گه نه وه ئه و يش هونه رمه ند ده بـ، ئه و برادره ي ناوې
 (رښتياين) هـ، هونه رمه ندكي به ناوبانگ بووه، تاگوور له
 هيندستانه وه ناسيبووي پښنيارى ئه وه ي بـ كرد شيعره گاني بـ بكا ته
 نينگليزي، دواي ئه وه ي كه زاني له بهر ا بهر شيعري نينساني بهر زـ

دایه، پاش وەرگه‌ئانیش، بـ پـداچوونه‌وه په‌یوه‌ندی به شاعیری
ئایرلاندی ناسراو (ولیم بتلەر یـتس) هـوه ده‌کا ، لـره‌وه
به‌ره‌مه‌کانی تاگوور ناسران و له دوا‌ی ئه‌وه‌شدا زـری نه‌برد (خه‌اتی
نـبل) ی وەرگرت. له ئه‌نجامی نه‌شته‌رگه‌رییه‌کی سه‌رنه‌که‌وتوو که له
یه‌که‌ک له نه‌خـشخانه‌کانی که‌لکه‌تا سا‌ی 1947 بـی کرا ، پاش ئه‌وه‌ی
دوا شیعری بـ ئاماده‌بووانی نه‌خـشخانه خو‌نده‌وه گیانی سپارد. ئه‌م
قه‌سیدانه‌ی تاگوور له (رابندرنا‌ت گا‌غور- روائع فی المسرح
والشعر) هـوه کراون به کوردی.